

bunał Ubezpieczeń Społecznych nie może ani uchylić, ani zmienić zaskarżonego orzeczenia i ogranicza się wówczas bądź do oddalenia skargi, bądź do stwierdzenia, że zaskarżone orzeczenie zostało wydane z pogwałceniem przepisów prawa.

§ 2. Trybunał Ubezpieczeń Społecznych uchyła jednak orzeczenie bez względu na termin złożenia nadzwyczajnej skargi rewizyjnej, jeżeli sprawa nie podlega orzecznictwu sądów ubezpieczeń społecznych.

Art. 5. § 1. Od orzeczeń Trybunału Ubezpieczeń Społecznych wydanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy termin roczny przewidziany w art. 4 § 1 niniejszej ustawy liczy się od dnia wejścia jej w życie.

§ 2. Do orzeczeń zapadłych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy w sprawach objętych art. 3 prawa o sądach ubezpieczeń społecznych ma zastosowanie art. 4 § 2 niniejszej ustawy.

Art. 6. Ławnicy okręgowych sądów ubezpieczeń społecznych, działający w dniu wejścia w życie ustawy, zachowują mandaty na czas od dnia 1 stycznia 1960 r. do dnia 31 grudnia 1960 r.

Art. 7. § 1. Do dnia 31 grudnia 1962 r. Minister Sprawiedliwości może delegować asesora sądu powszechnego do

okręgowego sądu ubezpieczeń społecznych, choćby nie odbył on uprzednio aplikacji w takim sądzie (art. 41 § 3).

§ 2. Do dnia 31 grudnia 1962 r. Minister Sprawiedliwości może na oznaczony czas powierzyć pełnienie ogółu czynności sędziowskich w okręgowym sądzie ubezpieczeń społecznych asesorowi sądu powszechnego, który wykonywał na tym stanowisku co najmniej przez rok ogół czynności sędziowskich.

Art. 8. Do czasu wydania przepisów wykonawczych na podstawie niniejszej ustawy pozostają w mocy dotychczasowe przepisy, jeżeli nie są sprzeczne z niniejszą ustawą.

Art. 9. Upoważnia się Ministra Sprawiedliwości do ogłoszenia w drodze obwieszczenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 28 lipca 1939 r. — Prawo o sądach ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 71, poz. 476) z uwzględnieniem późniejszych zmian oraz zmian wynikających z niniejszej ustawy oraz innych przepisów prawnych ogłoszonych przed wydaniem jednolitego tekstu, z zastosowaniem w jednolitym tekście kolejnej numeracji tytułów, działów, rozdziałów, oddziałów, artykułów, paragrafów i punktów.

Art. 10. Ustawa wchodzi w życie w czternaście dni po jej ogłoszeniu.

Przewodniczący Rady Państwa: *A. Zawadzki*
Sekretarz Rady Państwa: *J. Horodecki*

71

USTAWA

z dnia 17 lutego 1960 r.

o zmianie ustawy z dnia 13 lipca 1957 r. o zabezpieczeniu pożyczek na finansowanie budownictwa mieszkaniowego.

Art. 1. W ustawie z dnia 13 lipca 1957 r. o zabezpieczeniu pożyczek na finansowanie budownictwa mieszkaniowego (Dz. U. Nr 39, poz. 175) dodaje się po art. 3 nowy art. 3¹ w brzmieniu:

„Art. 3¹. Wnioski o wpis hipotek na zabezpieczenie pożyczek określonych w art. 1, wnioski o wykreślenie tych hipotek oraz wnioski o zabezpieczenie pożyczek przez złożenie dokumentu, o którym mowa w art. 2 ust. 1, do zbioru dokumentów:

- 1) wolne są od opłaty sądowej — jeżeli pożyczka została udzielona spółdzielni mieszkaniowej typu lokatorskiego;
- 2) podlegają opłacie sądowej:
 - a) w wysokości 25% — jeżeli pożyczka została udzielona spółdzielni budowlano-mieszkaniowej lub spółdzielczemu zrzeszeniu budowy domów jednorodzinnych al-

bo osobie fizycznej na sfinansowanie kosztów budowy, odbudowy lub kapitalnego remontu domu na obszarze Ziemi Zachodnich,

- b) w wysokości 50% — jeżeli pożyczka została udzielona spółdzielni budowlano-mieszkaniowej lub spółdzielczemu zrzeszeniu budowy domów jednorodzinnych na sfinansowanie kosztów budowy, odbudowy lub kapitalnego remontu domu na pozostałym obszarze kraju, a w wysokości 75% — jeżeli pożyczka została udzielona na finansowanie tych kosztów osobie fizycznej.”

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *A. Zawadzki*
Sekretarz Rady Państwa: *J. Horodecki*

72

USTAWA

z dnia 17 lutego 1960 r.

o zaopatrywaniu ludności w wodę.

Art. 1. 1. Rady narodowe czuwają nad zaopatrywaniem ludności w wodę do picia i dla potrzeb gospodarczych.

2. Budowa (rozbudowa, odbudowa) komunalnych urządzeń do zaopatrywania ludności w wodę na terenie miast i osiedli należy do zakresu działania prezydiów rad narodowych tych miast i osiedli.

Art. 2. 1. Urządzeniami do zaopatrywania ludności w wodę w rozumieniu ustawy są urządzenia wodociągowe oraz studnie i ujęte źródła naturalne, których głównym przeznaczeniem jest zaspokojenie potrzeb ludności.

2. Urządzeniami wodociagowymi w rozumieniu ustawy są urządzenia służące do ujęcia wody podziemnej lub po-